

»In učinek?«

»Učinek vidimo. Zaradi klobasarij, ki jih fabricirajo Radič, Pribičević in njihovi hlapci iz Slovenije, v narodni skupščini ne gre delo naprej tako, kot bi moralo iti. Vlada ima pripravljene vse že v načelu sklenjene zakone, treba je le, da jih skupščina sprejme, pa stopijo v veljavo, toda Radič in Pribičević ne pušta, da se o tem razpravlja. Onadva razbijata v skupščini, da ni mogoče seje vršiti!«

»Jaz bi jih že odvadil«, je dejal krepek mož in roka se mu je kar sama pripravila kakor na udarec. Gospodar je pa nadaljeval:

»To, kar sedaj ta dva človeka v svoji besnosti, ker nista v vladi, ker sta vse zaigrala, počenjata, se gnusi vsem poštenim ljudem. Vsi še dobro veste, da je bil odločno z Radičem tudi vodja srbskih kmetov Joca Jovanovič. Ta je zdaj en teden gledal to divjanje Radiča in Pribičevića, končno poizkusil spraviti ju na pot zdrave pameti, a ker tega ni dosegel, je obsodil svoje dosedanje zaveznike in se ločil od njih!«

»Ali ni sredstva proti njima?«

»Sredstva so! In vlada jih bo uporabljala. Preje pa bo še izpremenila poslovnik in potem nastopila. Tedaj bo Radiča in Pribičevića minilo tako divjanje.«

»Vsa Evropa se nam mora smejati zaradi teh dveh nepolitikov, je ogorčeno pripomnil župan.

»Ne smeji se, le čudi se, da se najdejo tako neumni ljudje, ki volijo take poslance. Pravijo, če ljudje ne vedo boljših izvoliti kot sta Radič in Pribičević, ne zaslužijo, da imajo volilno pravico. In svetujejo, da se naj oboja spravi na varno. Taka dva politika ne zaslužita drugega kakor da se jima vzame čast poslanca in se jima zamaši usta, kakor bi se to zgodilo tebi ali meni, če bi tako počenjal. Časopisi tujih držav odkrito že pišejo, da se naj ju izključi iz politike!«

Jaz pa pravim tako: Vlada bo že našla prava sredstva, da prepreči to uničevalno delo teh dveh politikov, ki sta nesreča Hrvaške. Hrvaška jih bo pa že sama izključila iz politike, ko bo na lastnem hrbtu čutila njihove grehe.

Kar pa zadeva Slovenijo, pa rečem, da bi bila sramota, če bi med nami še obstojala stranka pretepačev, stranka, ki ovira vsako delo v narodni skupščini, stranka, ki je pripravljena uničiti vse, zažgati državo na vseh oglih v ogenj krvave vojne s sosedi in doma razrušiti vse, samo zato, ker ni v vladi, kjer bi njeni zastopniki za strankino blagajno lahko kradli davčni denar, res zasluži, da jo izključimo!«

»Izključimo jo iz Slovenije«, je bil sklep vseh možakov. In poročali so, da so poslali iz občine več »Kmetijskih listov« in »Domovin« nazaj ter se pomenili, kje bi še bil tak list v občini, da iztrebijo vse do zadnjega!

POLITIKA

V NAŠI DRŽAVI.

Opozicija utrujena. Zadnji čas so poslanci Radičeve in Pribičevićeve stranke tako divjali, da ni bilo mogoče nobeno resno delo v skupščini. Ker pa so zdaj iz vrst lastnih pristašev že prejemali grobe očitke, so poslali Jovanoviča, zemljoradnika, da posreduje med vlado in opozicijo. In res so se sestali načelniki vseh strank, ki se naj dogovorijo za nadaljnjo stvarno delo v skupščini. Sedanja vlada v resnici postopa zelo modro. Njej je samo za delo.

Znamenita 25letnica. Letos mineva 25 let, odkar so Karadžorži zopet zasedli kraljevi prestol, najprej v Srbiji in so sedaj kraljeva družina v Jugoslaviji. Obletnica se bode slovesno praznovala.

Vlada pade — to je že več mescev stalno pisarenje časopisov Radiča in Pribičevića. Vsak teden si izmislijo nov vzrok, zakaj bo vlada padla. Enkrat so sprti radikali, a vlada ni padla, ker dejansko so radikali složni. Nato so sprti voditelji Vukičević, Davidovič in Korošec, a vlada ne pade, ker ti dejansko niso sprti. Sedaj pa trdijo, da vlada pade, ker odstopi finančni minister, ker se mu je ponesrečilo najetje posojila. Resnica pa je, da se je posojilo najelo in sklenilo, da finančni minister nima niti malo vzroka, da zaradi tega odstopa. Sedanja vlada, ki je vse divje viharje, tudi krvave demonstracije, zdržala, je dejansko močna kot trden grad, kakor je rekel Davidovič.

Uspešna pomoč vlade. V onih krajih, kjer je vladal velikanski glad in pomanjkanje, je vladina pomoč tekom prav kratkega časa preprečila vsako nadaljnjo katastrofo. Od vseh raznih strani se zato izreka sedanji vladi priznanje.

Centralizem — obsojen na smrt! Konečno vendar le zmaguje zamisel SLS, ki se ves čas od ustave do danes bori zoper centralizem in ga sedaj, ko je na vladi, tudi dejansko uničuje. Dokler je pa sedanja ustava, se centralizem ne more popolnoma streti. Vedno bolj se zato množijo po državi glasovi, da se naj ustava izpremeni. Celo oni, ki so nekoč vse, ki so kritizirali sedanjo ustavo, zaznamovali kot protidržavne, celo oni danes zahtevajo izpremembo ustave, zahtevajo avtonomijo in proklinjajo svoje lastno delo — centralizem. Takoj, ko se bo vsaj malo opomogla država in se rešila gospodarske stiske, se preide na izpremembo ustave. Tedaj se bo vršil posebno še zanimiv in važen boj proti Radiču in Pribičeviću, ki hočeta celo Slovenijo spraviti — pod zagrebško komando in sploh Slovenije ne — priznata!

V DRUGIH DRŽAVAH.

Rumunija in mi. Rumunski zunanji minister Titulescu je bil pretekli teden v Beogradu. Zopet se je utr-

dilo prijateljstvo med obema državama, kar je zelo važno za ravnotežje in mir na Balkanu.

»Skromne« želje Albancev. Albanija hoče imeti zopet kralja. Kako bo to speljala in se ne zamerila Mussoliniju, je njena stvar. Trdi se pa tudi, da se to namerava le zaradi tega, da se prikrije popolna odvisnost Albanije od Italije.

Na Grškem teče kri. Komunisti so na Grškem povzročili spopade z vojaštvom. Bilo je več ubitih in veliko ranjenih. Na Grškem niso le zemeljski, ampak tudi politični potresi in zato velika politična negotovost.

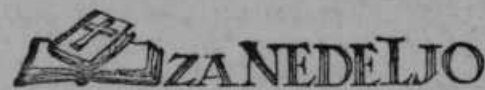
Za fašizem — zmrznitel! Polet italijanskega generala Nobile na severni tečaj ni le znanstvenega, ampak tudi političnega značaja. Cele bale italijanskih zastav so imeli s seboj, da jih razmečejo po severnem tečaju. Pa se je zgodila nesreča. Če je nesreča, se pozabi vse in se pomaga. In Skandinavija je hotela takoj pomagati, toda Mussolini je odklonil! Sami ga bomo rešili ali pa naj zmrznejo! Zakaj to? Da se proslavi fašizem. Ta pa se je te dni itak zopet proslavil, ker so Slovenca Tušaka fašisti ubili in ga nato še v vodo vrgli, ker ni hotel — poitalijančiti svojega imena. Fašizem mori in s tem se proslavlja. S tem bo pa tudi končal.

V Nemčiji se sestavi delovna vlada, v katero gredo tudi naši somišljeniki in dobijo dva ministrstva.

Čehi in Slovaki so si bližje kot kdaj poprej. Poizkus Madžarov, da se jih razdvoji in državo razbije, se je na celi črti ponesrečil.

Zveza malih držav (mala antanta) bo imela v kratkem posebno konferenco. Zveza se je po zadnjih dogodkih le še utrdila in je velikega pomena za mir v srednji Evropi.

Na Kitajskem je mir. Vračajo se zopet redne razmere. Vračajo pa se tudi Japonci nazaj domov. Kitajci hočejo sami vladati Kitajsko.

Na Kristusovo besedo.

Se ti ne zdi čudno, da živi Sin božji in Odrešenik sveta 30 let v Nazaretu kot delavec, tako da ga imajo ljudje za sina tesarjevega, za delavca? Ker je Kristus ravnal tako, je imel pri tem gotovo velik namen. Hotel je vzeti delu, ki spremlja človeka skozi vse njegovo življenje, nje govo prokletstvo in mu dati srečo in blagoslov. Težko in bridko je delo, tako zoprno nam je stavek: »Kdor ne dela, naj tudi ne je«, tako rad bi se znebil človek dela, a Sin božji in učenik sveta dela sam 30 let, nam kaže duha, s katerim je delal in s katerim bi naj delali tudi mi in ta duh je, ki delo lajša, ki mu daje nek sijaj, ki spreminja prokletstvo v veselje in velik blagoslov.

Kristus dela v Nazaretu, ker je tako volja njegovega velikega Očeta.

Tudi za nas je delo volja božja. Seve nam Bog ne zapoveduje dela zato, da bi nas mučil in nam grenil življenje. Sv. pismo pravi: »Bog je postavil človeka v raj veselja, da bi ga obdeloval.« Da, vkljub delu naj bi človek imel raj. Zato naj dela človek, da si z delom pripravi vse, kar mu je za življenje potrebno, kar mu življenje lepša in slajša. Seveda ne smeš misliti samo na lastno ugodnost in prijetnost, misliti moraš tudi na druge. Morebiti je tvoje delo na videz nizko, za tebe zelo neprijetno, misli, kolikim s tem delom pripraviš kako ugodnost, kako veselje. Bi ti utegnila priti misel: »Zakaj pa se naj mučim samo jaz za druge, drugi pa lahko uživajo!« Ne pozabi, koliko drugih rok dela pa za tebe, da imaš ti, kar potrebuješ, kar ti lepša življenje! Tako naj bi delo gojilo in pospeševalo čut in zavest skupnosti vseh ljudi, tako naj bi naše delo bilo nepretrgano izpolnjevanje velike na še krščanske dolžnosti, da se ljubimo med seboj.

Kakor je vsa Kristusova pokorščina napram nebeškemu Očetu bila veliko zadoščenje, velika pokora za vse žalitve, s katerimi je zemlja žalila Boga, tako je bilo zadoščenje in pokora tudi delo, ki ga je opravljal Kristus 30 let v Nazaretu. Naj bo pokora tudi tvoje delo! Da nam je delo težko in bridko, je vsem ljudem od Boga naložena pokora za prvi greh, ki se je zgodil na zemlji. »Ker si jedel od drevesa, od katerega sem ti prepovedal jesti, naj bo prokleta zemlja radi tvojega dejanja. S težkim delom boš živel od nje vse dni svojega življenja, je govoril Bog Adamu.

A misli pri bridkem, težkem delu tudi na lastne grehe! Ko se ti pri delu upira stvarstvo in noče priznati tvojega gospodstva, se spomni: Grešnik sem. Tolikokrat sem se upiral svojemu Gospodu. Zaslužil sem, da se mi upira stvarstvo in me noče imeti za svojega gospoda! — Ta duh ponižnosti, s katerim opravljaš svoja vsakdanja opravila, ti daje najboljšo priložnost, da delaš pokoro za svoje grehe in odvrčaš božje kazni od sebe.

Kristus je daroval svoje delo v Nazaretu ravno tako kakor svoje molitve, svoje bolečine, svojo kri za odrešenje in zveličanje vsega sveta. Pa naj bo tudi tebi delo pripomoček, s katerim dvigaš lastno dušo in pomagaš k zveličanju tudi drugim! Goto vo si že slišal, kako so delali puščavniki, kako so ustanovitelji raznih cerkvenih redov, ki naj človeka dvignejo do popolnosti, svojim redovnikom poleg molitve zapovedovali še tudi delo. Zakaj pač? Zato, ker telesno delo, s katerim se zmuči telo, pomaga človeku, da ima v oblasti svoja telesna nagnenja in strasti, — med tem ko je brezdelje kotišče skušnjav in strasti, kakor pravi pregovor: »Lenoba je vseh grdob grdoba.« Delo, ki ga opraviš iz pokorščine do Boga, lahko daruješ Bogu, da ti da milosti, s katerimi premagaš skušnjave, delo lahko daruješ Bogu za

zveličanje drugih, za spreobrnjenje grešnikov, za misijone, za prosopeh te ali one dobre stvari in za druge velike namene, ki naj pomagajo zemlji.

Četrto nedeljo po binkošti se čita znani evangelij, ki pripoveduje, kako so apostoli celo noč lovili ribe, pa nobene ujeli. Proti jutru pride k njim Kristus in reče, da še enkrat vržejo mreže. Peter pravi: »Na tvojo besedo bom vrgel mrežo« in imeli so bogat ribji lov. Delaj tudi ti tako, da bo pri tvojem delu Kristus, to je, da delaš z duhom Kristusovim, s tistim duhom, s katerim je delal on. Tako bode blagoslovljeno tudi tvoje delo. Lažje ti bo tako delo, vsekakor prijetno in sladko ti bo tako delo in tiste Kristusove misli, s katerimi boš opravljal svoje delo, se bodo razrastle v večno veselje.

Katoličani na Holandskem so zelo delavni ter so lahko drugim katoličanom v zgled v marsikateri stvari. Letos so imeli od 28. do 31. majnika izvrstno uspeli katoliški dan. Vsa zborovanja in predavanja so povdarjala misel, da mora biti Kristus kralj — kralj v družini, kralj v šoli, kralj v družabnem življenju, kralj v znanosti, kralj v književnosti, in kako naj Kristusove kraljevske pravice uveljavljajo. Sklepne procesije se je udeležilo nad 12.000 mož.

Nekaj razveseljivega iz Italije. — Zveza katoliških deklet, ki je bila ustanovljena leta 1918 na pobudo tedanjega papeža Benedikta XV., slavi letos desetletnico svojega obstoja. Slavnostno zborovanje bo v Vatikanu. Zveza šteje danes 7500 društev, in ima okoli 500.000 članic. Njeno glasilo izhaja dvakrat na mesec. Namen zveze je, da skrbi za resnično krščansko vzgojo doraščajoče ženske mladine. Vsako leto priredi zveza tudi zbirko za katoliško vseučilišče v Milanu. Letos je ta zbirka dala 2½ milijona lir ali približno 7 milijonov dinarjev.

Boljševike postaja strah. Boljševiki so se z vso besnostjo vrgli na vero in so jo skušali iztrgati na vse mo goče načine ruskim množicam iz srca. Vendar se jim to nikakor noče posrečiti. Eden glavnih voditeljev boljševikov, Buharin, je moral pred kratkim sam priznati, da se na Ruskem vera dviga in sicer ne samo pri ženskah, temveč zlasti tudi pri ruski mladini. V nekaterih krajih da je 60 do 70 procentov delavcev zopet vernih. Da, ima pač človeška duša potrebe, katerih surovi boljševizem ne more nasititi, zato ga pa prevarane duše zapuščajo.

Katoličani in radio. Vse, kar je iznašla človeška pamet, lahko krščanski stvari veliko koristi. Tako tudi radio. Zato so tudi katoličani začeli napravljati odajne postaje. V zadnjem času sta nastali zopet dve veliki katoliški oddajni postaji in sicer ena flamska in ena španska.

Stadion v Ljubljani bo dne 1. jul. sprejel v svojo areno čete in čete telovadcev Orlov in zopet čete telovadkinj Orlic. Zopet se bo zganila rdeča reka čepic ob stadionskem vhodu, in se razlila kakor rdeče morje po areni. Zacveteli bodo rdeči makovi cveti in se zagibali v ritmičnem vetru novih vaj. Sama moč, samo cvetje naše mladine. Kdo bi ostal ta dan doma? Kdo se ne bi pridružil našim Orlom in Orlicam? Saj je vožnja znana za vse posetnike za 50 odstotkov, Orli in Orlice pa plačajo le eno četrtino. Tudi izgovor, češ, nisem vpi san pri Orlih, ne drži. Zakaj ne? Zato, ker bodo v sprevedu korakali tudi fantje in dekleta v narodnih nošah, ki so člani naših prosvetnih in izobraževalnih društev. Zbrana bode ta dan vsa naša katoliška mladina, Orli in Orlice v krojih, člani in članice društev, pevskih zborov pa v narodnih nošah. Ta dan veselja, dan ki nas bo navdušil za novo delo!

Kako je z zdravljenjem raka in drugih doslej neozdravljivih bolezni? V našem listu smo že poročali, da se je posrečilo celjskemu meščansko-šolskemu učitelju g. Poljšaku najti razna zdravila, s katerimi je uspešno zdravil razne pojave raka, kostne jetike itd. Javnost se je z vso vnemo začela zanimati za Poljšakove iznajdbe in čakala z napetostjo, kedaj bo otvoril posebno zdravilišče za zdravljenje zgoraj omenjenih neozdravljivih bolezni. Proti Poljšaku so nastopili v časopisju razni zdravniki. Nekateri sploh ne verjamejo njegovi iznajdbi, drugi pa pozivajo, naj preiskusi svoja zdravila na bolnikih po javnih bolnicah. Kakor poroča sobotni »Slovenec«, je celjsko okrajno glavarstvo prepovedalo Poljšaku zdravljenje, a mu pustilo možnost, da se radi te prepovedi še lahko pritoži na mariborsko veliko županstvo. Med onimi zdravniki, ki so pozvali g. Poljšaka v bolnico, je tudi mariborski kirurški primarij g. dr. Černič. Kakor poroča »Slovenec«, se je g. Poljšak odločil, da bo sledil dr. Černičevemu klicu, prišel v mariborsko splošno bolnico in se lotil zdravljenja na raku obolelih slučajev. O razvoju in nadaljnjemu napredovanju Poljšakovega zdravljenja doslej neozdravljivih bolezni še bomo poročali, ker ta zadeva zanima celotno javnost.

Smrtna kosa. Kap je zadela znana mariborskega odvetnika g. dr. Oskarja Orosel. Rajni je bil rojen kot sin odvetnika v Šmarju pri Jelšah leta 1871. Pred vojno je bil vodja mariborskih Nemcev. Po prevratu se je odrekel političnemu delovanju in je živel le samo za svoj odvetniški posel.

ŽALOSTNI POJAVI MED SREDNJEŠOLSKO MLADINO.

Med našo srednješolsko mladino so se pojavili v zadnjih dneh kar tri-